

Mağaradan Arşa-1

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (60.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Sevgili genç kardeşlerim,

Bu ders dizisini, ümmetimizin önümüzde duran gençleri olarak size ve kıyamete kadar ümmet-i Muhammed'in evlerinde doğmuş çocuklar olarak yaşayıp 'mümin genç' vasfıyla topraklarımızda yürüyecek olan, ümmetimizin bütün gençlerine ithaf ediyorum.

Bu ithafım da onların bu topraklarda kelime-i tevhit heyecanıyla dolaşıp meleklerin şahitliğiyle müminliklerini yerine getirdikleri günlerde bizlere şefaate vesile olsun diyerdir.

Ümmetimiz tarihi boyunca geçirdiği en ağır badirelerden birindedir. Şeytan bizi dinimizden ve dolayısıyla Allah'tan umudu kopmuş insanlar hâline getirmek istiyor. Bunu da herkesten çok gençler üzerinde yapmayı istediği ortadadır. Çünkü hayatın taptaze günlerini yaşayan gençler, yarını Allah ve şeriatı ile yaşayamayacaklarına dair bir vesveseye kapıldıkları zaman şeytan bugünü de yarını da harap etmeyi becermiş demektir.

Bu sebeple ümmetimizin gençlerinin şeriat ehli olmaları, Allah'a güvenmeleri ve Allah'ın galip olup mağlup olamaz olduğunu bilmeleri ve bu şuurla yaşamaları, televizyon-internette gördüklerine değil Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim'de gördüklerine iman etmeleri ve böyle yatıp böyle kalkmaları, yarına dair planlarını da bu minvalde yapmaları şeytanı delirtecek, ümmetimizin ise başını göklere kadar dik tutacak büyük bir heyecandır.

Şunun altını çiziniz kardeşlerim: Kur'an, iman ettiğimiz bir kitaptır; beğendiğimiz değil. Çok güzeldir, beğendik, sosyal gerçekleri anlatıyor... değil; Kur'an'la cennete girmek istiyoruz ve cehennemden de onunla kurtulacağız.

Kur'an'ımızda biz-siz veya herhangi bir müminle ilgili olmayan tek bir kelime yoktur. Müslümanlar olarak her ne kadar, Kur'an'ın tamamını ezber bilmiyorsak da tamamına iman ediyoruz. Bizim Müslümanlığımız Kur'an'ın tamamıdır.

Allah'ın kitabı Kur'an'ımız, bütün engellemelere ve barikatlara rağmen müminlerin elindedir. Rabbimize hamd ediyoruz.

Kardeşlerim,

Eğer biz Yusuf suresini okurken 'Yusuf aleyhisselamın başına gelmiş bir macerayı' okuyorsak Kur'an'ı bilmiyor ve anlamıyoruz demektir. Yusuf aleyhisselam, geçmişteki bir olay olarak anlaşılmalıdır; kıyamete kadar bütün anne-babalar ve gençlerin kaderidir o. Nasıl ki şu kulağımız Yusuf aleyhisselamın kulağıyla fiziksel olarak benzeşiyorsa insan olarak kaderlerimiz de benzeşiyordur. O Mısır'da biz İstanbul'da, o kuyuda biz medyada; hepimiz imtihan oluyoruz. İsimler değişir ama Allah ve insanın kaderi değişmiyor.

Biz bugün tipik bir Nuh tufanı yaşıyoruz. Eğer insanlar Nuh aleyhisselamı iyi anlasalar görürler ki senaryo ve roller değişmemiştir. İbrahim aleyhisselamın ateşe atılması, atalarımızdan birinin başına gelen bir belanın anlatımından ibaret değildir; Allah ile kulu arasındaki, ucu cennet ya da cehennemle bitecek

imtihanın dünyadaki pratiklerinden biridir. Kıyamete kadar ne İbrahim aleyhisselam ne de Nemrut'u bitmeyecek dünyanın.

Müslümanlar olarak bizler, kitabımızın hiçbir ayeti-suresi-kelimesini bugün için pratikte örneği olmayacak diye anlayamayız. Maazallah, bir insan bilerek ve kastederek böyle düşünse onun yaşadığı hayat için mümin bir hayat diyemeyiz. Kur'an'ımızın bütün kelimeleri bugün içindir –tıpkı dün için olduğu ve yarın için olacağı gibi.

Fatiha suresini -başka türlü namazımız olmaz diye- sahiplendiğimiz gibi Hud suresini de Nas suresini de -başka türlü mümin olarak yaşayamayız diye- sahiplenmek zorundayız. Peki kadın değilsek ve bizi annemiz adamamışsa ve Zekeriya aleyhisselamın yeğeni değilsek Meryem suresinden ne ders çıkarabiliriz? Şöyle: Bizi annelerimiz adamadıysa biz kendimizi adadık Allah'a.

Bu hayatın hiçbir bölümünü nefes alırken Meryem'den farklı yaşamıyoruz. Meryem suresi de her hikmetini anlamadık diye bizden uzak değildir. Meryem suresinde Allah'ın bizi anlattığını bilmeliyiz.

Kur'an-ı Kerim'in en çok bilinen olaylarından birinin anlatıldığı Kehf suresini pek çoğumuz biliriz. Ashab-ı Kehf, mağara arkadaşları anlamındadır.

Bu Kehf olayını duygusal sahneler olarak değil, namazımızdaki Fatiha gibi anlatmak istiyorum.

Bugün artık siyaset, ziraat ve bütün dünyevî imkânlar elimizde olduğu hâlde yaşadığımız hayatı hâlâ Allah'ın şeriatına adanmadıysak, bulunduğumuz saray gibi evlerde Allah adına kıyam edemiyoruz demektir. Haklı olanın göklerin ve yerin Rabbi Allah olduğunu ve beşeriyeti ilahlaştırmaya çalışan tağutların yokluğunu haykıramıyorsak veya bizden önceki nesil diyemediyse bunu söylemek bize nasip olmalıdır.

Nasıl ki Ashab-ı Kehf bir mağaraya sığınarak Arş'a yükselmiş ve Allah Teâlâ onları kıyamete kadar peygamberlerin dahi hepsinin adını koymadığı kitabına sure ismi olarak koymuş, yüceltmiş ve bütün gençlerin örneği yapmışsa bu demektir ki ey genç kardeşlerim ve bacılarım; Allah size tıpkı namazda Fatiha'yı unutmanızı buyurduğu gibi her cuma günü on ayetini okumayı buyurduğu Kehf suresini de unutmanızı istiyor demektir.

Muhammed aleyhisselamın ümmeti, İsa aleyhisselamın ümmetinden kat kat bereketlidir. Eğer İsa aleyhisselamın ümmetinden öyle üç-beş delikanlı çıktıysa Allah biliyor ki İsa aleyhisselam, on bir kişiyle şeriatını yaşayabilmiştir ama Muhammed aleyhisselam, yüz yirmi bin Enes ibni Malik'e dinini emanet ederek gitti dünyadan. Bu ümmetin içinden de delikanlılar çıkacaklar ve belki 'mağaralara' sığınacaklardır.

Bugünkü genç kardeşlerimiz bin sene de dursalar mağarada, bunu Kur'an'a ilave edebilecek değiliz artık. Çünkü Kur'an'a ilave bir kelime konulamaz. Bugünkü gençlerimizin birer 'Ashab-ı Kehf' olduklarını kendilerinden başkası bilmeyecek ve belki de kullar bunu inkâr edecekler, "gençliğini harap ettin" diyeceklerdir, "emsallerin çeyiz hazırlarken senin ne işin vardı bu kitaplarla" denecektir. Ama yerlerin ve göklerin Rabbi olan Allah, herkesi taklit ettiği ve peşinden gittikleriyle dirilttiği gün o gençler de diploma-evlilik-iş-fors-medya vesaire Allah'tan koparan ne kadar put ve Roma sarayı gibi kendini ilahlaştıran zulüm odağı varsa sol ayaklarıyla onları teperken ümmet-i Muhammed'in iki binli yıllardaki Ashab-ı Kehf'i olmaktadırlar.

Kıyamet günü herkes sevdiği futbol takımıyla, internet kablolarıyla, sevdiği aktörlerin resimleriyle dirilirken bu gençler de -inşallah- üç asır giydikleri tozlu-topraklı-ütüsüz elbiselerle Rabbinin huzuruna peygamberler, şehitler ve siddiklerle beraber gelecek olan Ashab-ı Kehf'in yeğenleri, torunları ve kuzenleri olarak orada bulunacaklardır.

Geldiğimiz ortamda, dünyanın mevcut durumu Roma sarayının azgınlığını aratmadığı ve sığınacak mağaramız dahi kalmayan dünyada bir medresenin köşesini, vakfın merdiven altını ya da evlerimizin odasını Allah için sığındığımız, Ashab-ı Kehf'in girdiği mağara gibi bir mağaraya çevirdiğimiz zaman göreceğiz ki Allah, üç yüz sene uyuyan ve Allah'ın kudret ve azametiyle fedakârlığın, hizmetin, aşkın, cihadın ne olduğunu kıyamete kadar müminlere öğretecek olan Ashab-ı Kehf, örnek olarak önümüzde durmaktadır.

Gençlerin sarayları terk edebilip mağaralara kaçmaya razı oldukları bir din ve ümmet, Allah'ın izniyle mağlup olmayacak bir ümmettir. Üsâme, Enes ve Halid -radiyallahu anhüm- bu gerçeği anladıkları için Peygamber'imiz dinini onlara bırakarak Rabbine gitti. Allah katında akıl baliğ olmuş ve yetmiş yaşındaki insanla aynı durumda olan gençler, büyükleri tarafından 'gelecekte işe yaramak üzere' erteleniyorlarsa da yanlıştır bu. Doğan her çocuk bu ümmetin umududur. Büyümekte olduğu her gün, bu ümmetin ona yüklediği umut katlanmaktadır.

Şerefli bir isimle kıyamete kadar anılacak fırsatı gençlerin önüne koymuştur Allah Teâlâ ve bunun için de mağaralara girmeleri, susuz-ekmeksiz kalmaları, üç yüz sene beklemeleri gerekmiyor. Otuz dakikalık delikanlıca/Meryemce bir tavırla Allah'ı bulmak, bulduğun Allah'ı mağarada, sarayda, denizde ve karada... her yerde hatırlayarak Muhammed aleyhisselamın gençlerine nasip olabilir. Bir zaman ezanların susturulduğu, Kur'an'ın alfabetesinin zulüm sebebi sayıldığı ve şeriata göre nikâh kıymanın kanunî suç görüldüğü topraklarda mümin delikanlı olmak ve -üstelik laik- devletin açtığı okullarda Allah'ın şeriatını öğrenmek mümkün olduğu hâlde heba olup giden gençlere ağlamayan göz kurumuş ve kör olmuştur.

Fırkalara-cemaatlere bölünmüş ve gruplarla parçalanmış ümmetimizin bu sebeple umudu, Allah'ın lütfu ve keremiyle gençlerdir. Henüz Resûlullah'tan başka büyük tanımayan gençler... Yürelerinde Muhammed aleyhisselamdan başka önder tanımayan gençler... Bu gençler olarak siz gelin, Allah'tan başkasının kulu olmayın. Gelin, Resûlullah'tan başkasını örnek olarak görmeyin. Gelin, yüreklere ashab-ı kiramdan başka konacak delikanlı olmadığını bilin ve Efendimiz aleyhisselamın vefalı ümmeti olun.

Peygamber'imiz aleyhisselamdan daha değerli gibi tutulan kimlikler-nesnelere-kavramlar-topraklar önünüze koyuyorsa birileri, sol ayağınızla tepin onu ve Resûlullah aleyhisselamla baş başa kalın. Hiçbir şey kaybetmezsiniz çünkü mülk Allah'ındır, söz onundur ve o, mülkünde kullarını hiçbir zaman perişan etmez.

Allah, ona güvenen Ashab-ı Kehf'i perişan etmemiştir. Onlar saraydaki işlerini kaybettiler, üstelik hepsinin üst düzeyde görevleri vardı Roma sarayında. Bunu bırakıp mağaraya gittiler. Saray ve mağara; ne zıt kelimeler. İnsan sarayda yaşarken eve bile gitse bu bir kalite düşüklüğüdür; gittikleri yer ev bile değildi: Mağara. Ve orada üç yüz yıl kaldılar. Bu bilgiden, kendi adımdan emin olduğumdan daha eminim. Çünkü Allah, üç yüz yıl beklediklerini söylüyor o mağarada. Üç yüz yıl Allah rızasını beklediler.

Saraydan mağaraya gittilerse de o mağaradan yükseldikleri yer Arş oldu. Bu müthiş bir güzergâhtır. Çıktıkları Arş'taki Kur'an sahiplendi o gençleri. Levh-i Mahfuz'da adları yazıldı. Bugün Rabbimiz lütfetse ve bize de aynı kapıyı açsa bu zor mudur Allah için? Var mı Allah için zor olan şey?

Onlar İsa aleyhisselama iman etmiş delikanlılardı. Jüpiter'in ilah olmadığını söyledikleri için zamanlarının jandarma-polisiyle kovalandılar.

Bugünün gençlerini de Allah, Kehf suresinde delikanlı olmanın en güzel örneğini veren bu yedi adamı taklit etmeye çağırıyor. Onları saray zevki hapsedmek istiyordu; sizi de diplomalar, şehvetiniz, internet hapsedmek istiyor. Onların putu saraydı, sizin veya başka bir neslin putu değişebilir; ama Allah aynı Allah, imtihan aynı imtihandır.

Allah'ı arıyor ve onun cennetine girmek istiyorsanız, kıyamet günü herkesin liderleriyle ve hayran olduklarıyla çağrıldığı anda dizi-film aktörleriyle dirilenler olacağı gibi siz de üç yüz yıl uyumuşlarla dirilmek arzusundaysanız; bu kimseler aynanın karşısında saatler geçirenler ya da bir böcek maruz kalsa zehirleneceği kadar yoğun parfüm kullananlar, merhaba demek için açtığı telefonu namaz vakti geçtiği hâlde hâlâ kapatmayanlar olmayacaktır herhâlde...

Adımız-soyadımızdan daha iyi bilmeliyiz ve iman etmeliyiz ki Allah bu adamları "Rablerine iman eden delikanlılardı onlar" diye Kur'an'ımıza koyduysa bu demektir ki, sözgelimi Fatıha suresini okuduğumuzda namazımızı kabul ettiği gibi delikanlılığın da bu olduğunu söylemektedir bize.

Kıyamete kadar her 'Allah' ve 'Muhammed' diyenin önüne örnek olarak konan bu adamları bir kere daha hatırlayalım. Bizzat Kur'an tarif ediyor onları. Hadiseyi anlatalım evvela:

Roma İmparatorluğu'nun eyalet valisinin emrindeki saray görevlileriydiler. İmparator'un eyalete ziyaret için geldiği bir günde 'yüce ilahımız' yollu tanıtım yapıldı İmparator için. O delikanlılar ayağa kalktılar, "yerlerin ve göklerin Rabbi vardır, herkes de onun kuludur, bu sizin yaptığınız serseriliktir, bizi de sizin gibi serseriliğe mahkûm edemezsiniz; biz Allah deriz de başkasını demeyiz" dediler ve bu da zincirleme nedenleri oldu.

Çünkü Roma imparatoru 'tanrı'ydı.

Sığındıkları mağarada üç yüz -kamerî aylarla üç yüz dokuz- yıllık bir uykunun ardından uyandılar ve acıktıklarını hissettiler. İçlerinden biri cebinden para çıkardı ve "gizlice gidip fırından ekmek almasını" söyledi diğerine. Onlar uyurken Roma çoktan Hıristiyan olmuş, torunlarının torunları ölmüş, birkaç nesil gelmiş gitmiş, gençliklerindeki Hıristiyanlık düşmanı Roma uzakta kalmış ve Hıristiyanlığın merkezi olmuştu.

Bu pozisyonda onlar hâlâ takip edildiklerini zannediyorlar ve birkaç saat uyuduklarını düşünüyorlardı. İçlerinden fırına gidenin elindeki asırlar öncesinin parasını görünce fırıncı onu hırsız zannetti. Olaylar gelişti ve halk onları ziyaret etmek, tanımak istedi.

Bu yedi adam, Rablerine niyaz edip ruhlarını teslim alması için dua ettiler. Allah da ruhlarını aldı.

Genç kardeşlerim,

Kur'an-ı Kerim'in muhteşem derslerinden biri olan Ashab-ı Kehf'i Rabbimiz önümüze koyduktan sonra iki noktaya işaret ediyor:

Bu delikanlıların kaç kişi oldukları esasen çok da mühim değildir. Esas anlaşılması gereken, delikanlılığın kendisidir, kaç kişi oldukları değil. İmanı zayıf olan ve çekirdeği yakalayamayanlar, rakama takılıp kalırlar.

Artık Hıristiyan olmuş Roma yönetimi, Ashab-ı Kehf'in olduğu mağaraya hemen güzel bir mescit yapmayı istemiş. Yani türbe. Demediler ki "Allah için üç yüz sene beklenmesi gerekiyormuş, bunu ders olarak bir kenara yazalım." Eylemlerine değil nostaljik değerlerine takılıp kalındığını gösteriyor Allah bize.

Allah'ın bunu bize anlatmasının sebebi; ümmet-i Muhammed'in hanım kızları ve sakalı yeni bitmiş delikanlıları, henüz demokrasi ve sekülerizm ile kirlenmemiş yürekleri, Ashab-ı Kehf'in kaç kişi ve kaç yaşında olduklarına takılmamız gerektiğini öğretmek içindir. Ashab-ı Kehf'in o mağaraya sabah mı akşam mı girdikleri, kış olunca üşüyüp üşümedikleri, elbiselerinin niye çürümediği... gibi takıntılar, bin dört yüz senedir Kur'an'ın lezzetini alamadan yaşayanlar olmuşlardır.

Olayın ruhunu sahiplenmek başka, ayrıntılarına takılıp kalmak başkadır.

Allah Teâlâ onlar için, **وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ** “kalplerine bağ kurduk” buyuruyor. Roma sarayından göklere kurulan kalp hattı! Delikanlıca Allah dedikleri ve taviz vermedikleri için Levh-i Mahfuz’dan göklere uzanan bir hat kurmuş onlara Allah.

Bugün anne-babalarının onlara kurduğu mini ihtişamlı sarayları tatlıca terk edip onlar için mağara statüsünde olacak yerlere çekilenler, Allah ve Kur’an’ı indiren Cebrail, bize Kur’an öğreten Muhammed aleyhisselam şahittir ki bugünün Ashab-ı Kehf’i olarak Rablerinin huzuruna gidecektirler. Bir sürü engele ve aradan geçen yüzlerce yıla rağmen eğer Kur’an, Muhammed aleyhisselama iman eden gençlere Arş’a doğru koşmayı ve önlerine getirilmiş ‘saray’ları tepip mağaralara çekilmeyi göstermiş olmasaydı Kehf suresini önümüze koymaz ve Resûlullah aleyhisselam da her cuma günü okumayı tembih etmezdi.

Kur’an’ımız, bize sözgelimi Buruc suresini gösterirken hikâye anlatmıyor –tıpkı Kehf suresini önümüze koyduğunda anlatmadığı gibi. Kur’an’ımız bizi davet ediyor bir yere ve muhatabı da biziz.

Bizden önceki nesillerin bir bölümü, bu muazzam daveti önümüze getiren kitabımızı ölümlere okunup rahmet dilenecek bir kitaptan ibaret zannetmiş olabilir. Rabbimizi şahit tutarak söylemeliyiz ki biz öyle düşünmüyoruz. Kur’an’ın, diriyken onun adamı olanlara şefaate edeceğine, onun surelerini diriyken okuyup yaşayanların kabre girdikleri gün başında ve ayağının ucunda o sureleri bulup şefaate göreceğine iman ediyoruz.

Birileri Kur’an’ımızı yalnızca ahlak kitabı zannedip onu devletten-toplumdan-ticaretten uzaklaştırmış olabilir. Bunu bizim babalarımız hatta namazı kendisinden öğrendiğimiz hocalarımız da yapmış olabilir. Ama İbni Mesud olup Ebu Cehil’in karşısında Allah’ın Rahman olduğunu haykıracak gençler, böyle oldukları zaman, henüz 21 yaşındayken Hıristiyanlığın kalesi Bizans’ın surları önünde kükreyen Fatih’in torunları oldukları için göklerden yere kadar melekle doldurabilirler dünyayı.

Allah’ın yardımı böyle gelecek ve yıkılmaz surlar yıkılacak, internet o zaman nesilleri çürütemeyecektir.

Bunu sakın ola ki başkalarına havale etmeyin. Bütün mağaralar ve mağaralaştırılabilecek yerler bu ümmetin gençlerini bekliyor. Allah orada bu ümmetin gençleriyle ta göklere kadar bağlantı kuracak, “kalplerine bağlantı kurduk” buyurduğu hakikati tecelli ettirecektir.

Bunu İsa aleyhisselamın ümmetinden olmuş birkaç delikanlı yapar da Muhammed aleyhisselamın hadislerini okuyan, Buharî ve Müslim dinleyen, kütüphanesinde Ebu Davud olan kızlar yapamaz mı zannediyoruz! Vallahi yaparlar. Hem de öyle yaparlar ki... Belki yaptıkları şey Kur’an’a ilave bir sure olarak konmaz, çünkü Kur’an’a ilave olmaz; ama Allah’ın Levh-i Mahfuz’una yazılır bu. O gençleri de bugün yıldızları gökyüzünde seyrettiğimiz gibi cennette parıldarken izleriz inşallah.

Genç kızlarımız ve delikanlılarımıza şunu tavsiye ederiz ki:

Sakın ola ki Fatiha suresiyle Kehf suresini birbirinden ayırmayasınız. Bunlar aynı Allah’ın aynı Kur’an’ının iki suresidir. Fatiha suresi ne kadar ilgilendiriyorsa sizi, Kehf ve Meryem sureleri de o kadar ilgilendiriyor. Bunların hepsinin imanınızla ilgisi aynı düzeydedir.

Siz üç günlükken kulaklarınıza ezan okunmuştu. Ashab-ı Kehf’in ise böyle bir nasibi yoktu. Gizlice ve kaçak biçimde Allah’ı öğrendiler. Buna rağmen göklerden yere kadar kanal açıldı kalplerine.

Sizin bugüne kadar okuduğunuz Kur’an, taptaze hayatınızda kıldığınız sabah namazları, getirdiğiniz tekbirleri boş yere mi zannediyorsunuz? Siz kalbinizi Allah’a açarsınız da Allah, milyarlarca meleğiyle sizin kalbinizi donatmaz mı zannediyorsunuz? İsa aleyhisselamın ümmetinden böyle delikanlılar çıktı da bu ümmetin tamamı Ashab-ı Kehf olmaya çağrılmadı mı zannediyorsunuz?

Œeytanın; 'senden adam olmaz, zaten hafız da değilsin, imam-hatipte okumadın, geçen hafta da bir kızla-erkekle grüşmüştün' dediğine bakmayın; bugün dönerseniz Allah bugün bekliyor sizi.

Onlarıñki Roma sarayıydı. Seninki de diploma sarayıdır, iş sarayıdır, Œehvet veya tembellik sarayıdır... Allah ise sabah namazının, Kur'an ezberlemenin, bozuk olan ahlakı düzeltmenin mağarasına çağırıyor seni.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَی اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اٰجْمَعِيْنَ.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ.